

XXIV.

Forslag til Lov

om

Fæstegodsets Overgang til Selveje.

(Fremsat i Folketinget den 17. Oktober 1917 af Landbrugsminister *Kr. Pedersen*.)

§ 1.

Enhver Ejer af Fæstegods er forpligtet til at overdrage de paagældende Fæstesteder til Selveje i Overensstemmelse med denne Lovs Regler. Lige med Ejere anses Besiddere af Len, Stamhuse og Fideikommisgodser.

Ved Fæstegods forstås i denne Lov:

1) Alle til et Gods hørende Ejendomme, der er Fæstetvang undergivne, jfr. Lov af 9. Marts 1872 § 4, og endvidere de fæstepligtige Selvejergaarde, der er bortsolgte fra et Gods efter den 1. Januar 1916, naar Salget er sket til en anden end Brugeren. Omfatter et bestaaende Brugsforhold baade fæstepligtig og ikke fæstepligtig Jord, er Brugeren dog berettiget til at kræve ogsaa den ikke fæstepligtige Jord overdraget til Selveje.

2) De i § 1 i Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 omhandlede til et Gods hørende Huse, forsaavidt de ikke er givne i Brug som Tjenestehuse.

§ 2.

Ønsker Ejeren at forbeholde sig særlige servitutmæssige Rettigheder over de Ejendomme, som han efter denne Lov er pligtig at overdrage til Selveje, kan saadant Forbehold indrømmes af Afløsningskommissionen (§ 13), hvor det skønnes at have særlig Betydning for Ejeren, uden at Køberens Interesser derved trædes for nær. Ret til Jagt og Fiskeri kan dog ingen Sinde forbeholdes.

§ 3.

Den Godsejer, der ønsker at bevare den af ham ved Bevilling paa Grund af Hoveriets Afskaffelse eller ved Salg af Fæstegods i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 2, jfr. Lov af 9. Marts 1872 § 5, erhvervede Ret til at indtage Bondejord til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord, og som ikke tidligere har faaet Ministeriets Anerkendelse af, hvilke Jorder denne hans Ret omfatter, er pligtig til under Rettens